

Motion till riksdagen

1989/90:So604

av Ulla Tillander och Rosa Östh (båda c)

Barnomsorg i svenska kyrkans regi

Kyrkomötet har vid upprepade tillfällen ställt sig bakom kravet på att svenska kyrkan skall ges samma ekonomiska möjligheter för sitt arbete bland förskolebarn som tillerkänns t.ex. katolska, mosaiska och muslimska församlingar samt frikyrkor.

I vårt land har vi nu accepterat att vårt samhälle är pluralistiskt. Som en konsekvens därav borde föräldrar få större valfrihet att i enlighet med sin religiösa och filosofiska övertygelse få påverka sina barns uppfostran. För närvarande är den rätten otillräckligt tillgodosedd, och i praktiken tillerkänns den endast vissa grupper. Att anamma ett pluralistiskt samhälle och att samtidigt genom bristande valfrihet söka konservera en ordning som innebär ett försök till enhetlighet är ett inkonsekvent handlande. Dessutom är det diskriminerande för vida kretsar. Människor kommer inte i längden att acceptera ett kvardröjande förmyndarsamhälle.

Att kyrkomötet helhjärtat ställt sig bakom kravet på rätt för föräldrar att påverka valet av barnomsorg med speciell inriktning är ett demokratiskt krav. Så länge den rätten inte är accepterad, råder det en påtaglig brist i samhällets demokratiska liv. Därför anslöt sig också ett enigt kyrkomöte till uppfattningen att lagstiftning och lagtillämpning i fråga om statsbidrag till verksamhet bland förskolebarn ges en sådan utformning att svenska kyrkans församlingar behandlas på samma sätt som andra trossamfundets församlingar.

Arbetet bland barn – inte minst bland barn i förskoleåldern – har sedan gammalt en stark förankring i kyrkosamfundet. Svenska kyrkan har varit ute tidigt på det här området. Det visar söndagsskolans mer än hundraåriga tradition.

Genom den ökade fritiden och förändringen i fritidsvanor har söndagsskolans roll efter hand minskat, och då är det naturligt att kyrkorna inriktar sin verksamhet på vardagsarbete bland barn i förskoleåldern. Kyrkans barn-timmar är exempel på sådant arbete.

Eftersom intresset för och efterfrågan på alternativ inom barnomsorgen kraftigt ökar överallt i landet inställer sig frågan såväl för enskilda som för församlingar: Av vilket outgrundligt skäl är svenska kyrkan förhindrad att arbeta på samma villkor som andra?

I dag utgår statsbidrag till daghem och fritidshem som drivs av en sammanslutning av föräldrar, som gemensamt tar ansvaret för omsorgen om sina egna eller varandras barn, eller en sammanslutning som erbjuder en speciell

form av pedagogik som har anknytning till en ideell organisation eller som har andra liknande grunder. Det innebär bl.a. att frikyrkliga trossamfund kan bedriva daghem- och fritidsverksamhet med statligt stöd.

Mot. 1989/90
So604

Det finns inte något hinder för enskilda medlemmar inom en församling tillhörande svenska kyrkan att bilda en föräldraförening eller annan ideell förening med uppgift att driva daghem eller fritidshem med en speciell inriktning. Statsbidrag kan då lämnas på samma villkor som i övrigt gäller för kommuner och frikyrkliga trossamfund.

I det här sammanhanget förtjänar följande att påpekas. När man öppnar för kyrkor, frikyrkor och ideella organisationer, innebär det inte alls – om nu någon har trott det – att man öppnar porten för extrema rörelser, t.ex. Livets ord och Maranataförsamlingen. I verkligheten är det tvärtom. Det är i en situation där helt vanliga människor på ett eller annat sätt förhindras att fritt välja den ena eller den andra formen av barnomsorg som motsvarar den egna uppfattningen i grundläggande värderingsfrågor – en rättighet som självfallet borde vara allmänt utbredd – som extrema rörelser har sin chans. De blir som en säkerhetsventil, när det som kan uppfattas som åsiktsförtryck ökar. Det är då som extrema och svärmiska rörelser ser sin chans. En sådan rörelse blir ett patetiskt språkrör för en frihet som den egentligen själv spolierar. Därför har den kommunala barnomsorgsplanen rätt hanterad sin funktion som det sunda förnufts såll.

Det är bra och ett steg i rätt riktning att förskolor och barnomsorg i kooperativ form eller stiftelseform kan få statsbidrag, också de med kristen inriktning, men det måste vara lika självklart att kyrkans församlingar jämställs med andra trossamfunds församlingar när det gäller möjligheten att få statsbidrag till barnomsorgsverksamhet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om barnomsorg i svenska kyrkans regi.

Stockholm den 16 januari 1990

Ulla Tillander (c)

Rosa Östh (c)

